

Profilaktyka dysleksji – wskazówki dla rodziców

Uśmiech to wyraz zadowolenia, które jest wynikiem odniesionego sukcesu. Dziecko odnoszące w szkole sukcesy jest radosne, chętnie się uczy i pracuje. Niestety, niektóre z nich już na początku swojej edukacji napotykają trudności, których mimo wysiłków i starań nie mogą pokonać, a nauka czytania i pisania dostarcza im niespodziewanie wiele problemów. Wysiłek włożony w naukę pisania i czytania jest niewspółmierny do uzyskanych wyników. W miejsce uśmiechu pojawia się płacz, smutek, złość i upór.

Często rodzicom trudno zrozumieć, dlaczego ich bystre, rezolutne dziecko nie lubi czytać i tak brzydko pisze, a zniechęcone niepowodzeniami, nie chce chodzić do szkoły, następują różnego typu zaburzenia emocjonalne. Sytuacje trudne powodują płacz, agresję bądź apatię. Dopiero wtedy najczęściej nauczyciel kieruje dziecko do poradni pedagogiczno-psychologicznej, nastąpiły bowiem trudności w nauce, z którymi nie można sobie poradzić.

Po co jednak czekać na niepowodzenia. Lepiej im zapobiegać. Wiedząc, że przyczyną specyficznych trudności w nauce są dysfunkcje wzrokowe, słuchowe i ruchowe oraz ich wzajemna koordynacja, należy już u małego dziecka pobudzać i rozwijać właściwe działanie tych narządów.

Jeśli chodzi o **rozwój percepcji wzrokowej** pomocne będą nam książeczki i czasopisma dziecięce, tak licznie ukazujące się na naszym rynku. Oferują one zabawy typu: znajdź różnice, odszukaj drogę w labiryncie, odwzoruj obrazek, dobierz parę, uzupełnij obrazek, gry typu „memory”, wyszukiwanie ukrytych fragmentów obrazka.

Usprawniać **funkcje motoryczne** można, nie ograniczając dziecku możliwości rysowania, malowania, wycinania, lepienia. Nie zabraniajmy tego, przeciwnie zachęcajmy i organizujmy takie zajęcia dzieciom. Nie bójmy się o stan naszych mebli, dywanów, ubrań. Możemy zminimalizować ewentualne „straty”, przyzwyczajając dziecko do stałej godziny tego typu zabaw i wyrobienia nawyku odpowiedniego przygotowania się do nich, poprzez zabezpieczenie ubrania (fartuszek) oraz mebli (cerata).Zwracajmy uwagę na prawidłowy sposób ułożenia kartki papieru, postawę ciała, ułożenie dłoni i chwyt narzędzia pisarskiego podczas rysowania. Kształtujemy nawyki ruchowe związane z pisaniem poprzez zakreskowywanie pól rysunku liniami pionowymi (z góry na dół), poziomymi (od lewej do prawej), ukośnymi, falistymi, kolistymi (w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara). Usprawniamy współdziałanie ręki i oka poprzez np.: rysowanie po śladzie, kalkowanie rysunków itp. Zachęcajmy dziecko do kolorowania, malowania i innych prac plastyczno-manualnych, z których może powstać domowa galeria. Umożliwiamy dziecku rysowanie na różnych formatach, fakturach i różnymi technikami (kredkami, farbami, na szarym papierze, na brystolu, na kartkach z bloku, na mące, piasku, kaszy mannej rozsypanych na płaskiej powierzchni, itd.). Zwiększamy szybkość i precyzję ruchów rąk lepienie z plasteliny, ciastoliny, wycinanie za pomocą właściwych nożyczek dla lewo lub praworęcznych, pomoc przy wyrabianiu ciasta na stolnicy, nawlekanie koralików, zapinanie guzików, wydzieranie palcami i naklejanie.

Percepcję słuchową można rozwijać poprzez odtwarzanie rytmów, rozpoznawanie dźwięków dobiegających z oddali, uczenie się wierszyków. Bardzo pożyteczna jest zabawa w rymowanie, wymyślanie wyrazów rozpoczynających się bądź kończących na daną głoskę. Pomocne mogą okazać się komputerowe programy edukacyjne w formie zabawy, proponujące odszukanie takich samych dźwięków czy odtworzenie ich w zadanej kolejności.

Czas spędzony z dzieckiem na konstruktywnych zabawach w przyszłości może zminimalizować trudności dydaktyczno- emocjonalne Waszego dziecka.